

31992L0012

L 76/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1992.3.23.

A TANÁCS 92/12/EGK IRÁNYELVE

(1992. február 25.)

a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

is vonatkozhatnak; mivel egyéb közvetett adók fenntartása vagy bevezetése nem eredményezhet határátlépési formalitásokat;

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

mivel a belső piac létrehozásának és működésének biztosítása érdekében a jövedéki adó felszámíthatóságának minden tagállamban azonosnak kell lennie;

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

mivel rendelkezésre bocsátás vagy birtokban tartás szempontjából való bármely termékszállítás, amely egy, a fogyasztásra bocsátó országtól eltérő tagállamban önálló gazdasági tevékenységet végző kereskedő vagy egy közjogi intézmény részére történik, a jövedéki adó felszámíthatóságára ebben a másik tagállamban ad alapot;

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság javaslatára ⁽³⁾,

mivel abban az esetben, ha a jövedéki terméket magánszemélyek saját használatukra szerzik be és maguk szállítják el, az adót a beszerzés szerinti országban kell felszámítani;

mivel a belső piac kialakítása és működése az áruk szabad mozgását követeli meg, ideértve a jövedéki termékeket is;

mivel a tagállamoknak számos feltételt figyelembe kell venniük annak megállapítására, hogy a jövedéki termék birtokban tartása nem magán, hanem kereskedelmi célból történik-e;

mivel rendelkezni kell annak a területnek a meghatározását illetően, amelyre vonatkozóan ezt az irányelvet, valamint a jövedéki termékek adómértékéről és szerkezetéről szóló irányelveket alkalmazni kell;

mivel a nem engedélyezett adóraktári engedélyes, illetve a bejegyzett vagy nem bejegyzett kereskedők által vásárolt és az eladó vagy az eladó nevében közvetlenül vagy közvetetten feladott vagy szállított jövedéki termék esetében a jövedéki adót a rendeltetési hely szerinti tagállamban kell kivetni;

mivel meg kell határozni a jövedéki termék fogalmát; mivel csak az ilyenként kezelt termékekre vonatkozhatnak a közösségi rendelkezések; mivel az ilyen termékekre egyéb, egyedi célú közvetett adók

⁽¹⁾ HL C 322., 1990.12.21., 1. o.; és
HL C 45., 1992.8.20., 10. o.

⁽²⁾ HL C 183., 1991.7.15., 131. o.

⁽³⁾ HL C 169., 1991.3.18., 25. o.

mivel az adótartozás beszedésének biztosítása érdekében szükség van a termelési és raktározási létesítményekben történő

ellenőrzésekre; mivel az illetékes hatóságok engedélyezése alá tartozó adóraktárrendszernek lehetővé kell tennie az ilyen ellenőrzések lefolytatását;

mivel az egyik tagállam területéről a másikra való szállítás nem eredményezheti a Közösségen belüli szabad árumozgást akadályozó ellenőrzések számának növekedését, mivel az adó felszámíthatóságának szempontjából mindazonáltal szükség van a jövedéki termékek szállításának ismeretére; mivel ezért rendelkezni kell az ilyen termékek kísérőokmányáról;

mivel meg kell határozni azon követelményeket, amelyeknek az adóraktár engedélyesének és az adóraktári engedélyes státusz nélküli kereskedőknek meg kell felelniük;

mivel a tagállamok által meghatározott mértékű adók beszedésének biztosítása érdekében rendelkezni kell az ilyen áruk adófelüggesztés mellett történő mozgására vonatkozó eljárás létrehozásáról;

mivel e tekintetben elsősorban az egyes szállítmányok könnyű azonosíthatóságáról kell gondoskodni; mivel rendelkezni kell a szállítmány adóhelyzetének azonnali azonosíthatóságáról; mivel ennek érdekében szükséges ezen igényeknek megfelelni képes olyan kísérőokmány biztosítása, amely lehet akár adminisztratív, akár kereskedelmi okmány; mivel az alkalmazott kereskedelmi okmánynak tartalmaznia kell az adminisztratív okmányon megjelenő lényeges elemeket;

mivel magyarázat szükséges azon eljáráshoz, amely szerint a piaci szereplők egy kísérőokmány segítségével tájékoztatják a tagállamok adóhatóságait a feladott vagy átvett szállítmányokról;

mivel nincs szükség kísérőokmány használatára, ha a jövedéki termékek szállítása a szabadforgalomba bocsátástól eltérő közösségi vám eljárás alapján történik, vagy ha a termékeket vámszabad területen vagy vámszabad raktárban helyezik el;

mivel a nemzeti szabályozás keretein belül a jövedéki adót jogszabálysértés vagy egyéb szabálytalanság esetén elvileg vagy annak a tagállamnak kell beszednie, amelynek területén a jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot elkövették, vagy azon tagállamnak, amelynek területén a jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot megállapították, vagy – amennyiben a jövedéki terméket a rendeltetési hely tagállamában nem mutatták be – azon tagállamnak, ahonnan az áru elindult;

mivel a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szabadforgalomba bocsátott termékek adóügyi vagy nemzeti azonosítási jelet viseljenek, és mivel ezeknek a jeleknek a használata nem állíthat akadályt a Közösségen belüli kereskedelem elé;

mivel a jövedéki adónak a termék szabadforgalomba bocsátása szerinti tagállamban történő megfizetése az adó visszatérítését kell, hogy eredményezze, ha a terméket nem a forgalomba bocsátás tagállamában szándékoznak felhasználni;

mivel az importra rakódó adók elvének eltörlése eredményeként már nem alkalmazhatók az importra vonatkozó mentességekről és kedvezményekről szóló rendelkezések a tagállamok között; mivel e rendelkezéseket el kell törölni és az érintett irányelveket ennek megfelelően módosítani szükséges;

mivel a jövedéki adókra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges a közösségi intézkedések vizsgálata érdekében létrehozni egy bizottságot a jövedéki adóra vonatkozóan;

mivel a Közösségen belüli repülőutakon vagy a Közösségen belüli tengeri átkeléseken résztvevő személyek kézi- és feladott poggyászára vonatkozó ellenőrzések és alaki követelmények eltörléséről szóló rendelet 1. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a rendelet érvényesítése nem sérül a tagállamok által megállapított egyes tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatban végzett ellenőrzések miatt, feltéve hogy azok összhangban vannak az Európai Közösséget létrehozó három szerződéssel; mivel ebben az összefüggésben a 26. cikkben említett mennyiségi korlátozások érvényesítéséhez szükséges ellenőrzések ilyen ellenőrzésnek minősülnek és mint ilyenek összhangban vannak a közösségi jogi szabályozással;

mivel bizonyos időre van szükség a tagállamok közötti kereskedelemben az importot terhelő vámok és az exportmentességek eltörléséből fakadó, az érintett ágazatokban jelentkező negatív társadalmi hatások, különösen a határvidékeken jelentkező regionális nehézségek enyhítéséhez szükséges intézkedések megtételére; mivel e célból a tagállamokat az 1999. június 30-ig terjedő időszakra fel kell hatalmazni meghatározott korlátokon belül az adó alóli mentesítésre a vámmentes üzletekben beszerzett, a tagállamok közötti légi vagy tengeri forgalom keretein belül szállított termékek vonatkozásában;

mivel a kisüzemi bortermelők mentesíthetők a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések bizonyos követelményei alól;

végül, mivel a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás területén történő kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾ módosítani kell annak érdekében, hogy rendelkezései kiterjedjenek a jövedéki adóra,

⁽¹⁾ HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb a 79/1070/EGK irányelvvel (HL L 331., 1979.12.27., 8. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

Általános rendelkezések

1. cikk

(1) Ez az irányelv rögzíti az olyan jövedéki adó és egyéb közvetett adók alá tartozó termékekre vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket közvetlen vagy közvetett módon az ilyen termék fogyasztására vetnek ki, kivéve a hozzáadottérték-adót és a Közösség által megállapított adókat.

(2) Az egyes jövedéki termékek adójának szerkezetére és mértékére vonatkozó különös rendelkezéseket külön irányelvek határozzák meg.

2. cikk

(1) Ezen irányelvet és az 1. cikk (2) bekezdésében megjelölt irányelveket a Közösség területén kell alkalmazni az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés minden egyes tagállamra vonatkozó meghatározása szerint, különös tekintettel annak 227. cikkére, kivételt képeznek a következő állami felségterületek:

- a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében Helgoland szigete és Büsingen területe,
- az Olasz Köztársaság esetében Livigno, Campione d'Italia területe és a Luganói-tó olasz vizei,
- a Spanyol Királyság esetében Ceuta és Melilla területei.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően ezen irányelv és az 1. cikk (2) bekezdésében említett irányelvek nem vonatkoznak a Kanári-szigetekre. A Spanyol Királyság azonban nyilatkozat útján értesítést adhat, hogy a nyilatkozat letétbe helyezését követő második hónap első napjától kezdődően az említett irányelveket alkalmazni kell e területekre is a 3. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi vagy egyes termékre vonatkozóan.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérően sem ezt az irányelvet, sem az 1. cikk (2) bekezdésében említett irányelveket nem kell alkalmazni a Francia Köztársaság tengerentúli megyéire.

A Francia Köztársaság azonban nyilatkozat útján értesítést adhat, hogy a nyilatkozat letétbe helyezését követő második hónap első napjától kezdődően – a szélsőséges távolsághoz igazodó intézkedésekre is figyelemmel – ezeket az irányelveket azokra a területekre is alkalmazni kell.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy

- a Monacói Hercegség területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Francia Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,

- a Jungholz és Mittelberg (Kleines Walsertal) tartományokból eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Németországi Szövetségi Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,
- a Man-sziget területéről eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területéről eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének,
- a San Marinóból eredő vagy oda irányuló ügyleteket úgy tekintsék, mintha az Olasz Köztársaságból eredő vagy oda irányuló ügyletek lennének.

(5) Ezen irányelv rendelkezései nem akadályozzák meg Görögországot abban, hogy fenntartsa az Áthosz-hegy számára adott különleges státuszt, amelyet a görög alkotmány 105. cikke szabhat.

(6) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1), (2), (3) és (4) bekezdésben biztosított kivételek, különösen a tisztességes piaci verseny szempontjából, a továbbiakban nem indokoltak, megfelelő javaslatot nyújt be a Tanácshoz.

3. cikk

(1) Ezen irányelv közösségi szinten a megfelelő irányelvek által meghatározott következő termékekre vonatkozik:

- ásványolajok,
- alkohol és alkoholtartalmú italok,
- dohánygyártmányok.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt termékekre különleges célú közvetett adók is kivetethők, amennyiben azon adók megfelelnek a jövedéki adó és a hozzáadottérték-adó esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, az adó felszámíthatóságára és ellenőrzésére vonatkozó adószabályoknak.

(3) A tagállamok fenntartják a jogot arra, hogy adókat vezessenek be vagy tartsanak fenn az (1) bekezdésben felsorolt termékeken kívül más termékekre is, amennyiben ezen adók nem eredményeznek határátlépési formásokat a tagállamok közötti kereskedelemben.

Ugyanezen rendelkezés értelmében a tagállamok fenntartják arra is a jogot, hogy a szolgáltatásnyújtásra nem forgalmi adóként meghatározható adót vessenek ki, beleértve azokat, amelyek a jövedéki termékekkel kapcsolatosak.

4. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) *adóraktár engedélyese*: azon természetes vagy jogi személy, akit, illetve amelyet a tagállam illetékes hatósága feljogosított a jövedéki adónak az adóraktározási rendelkezések keretében

való felfüggesztése mellett a jövedéki termékek üzleti tevékenység során történő előállítására, feldolgozására, birtokban tartására, átvételére és átadására;

b) *adóraktár*: azon hely, ahol a raktár helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által megállapított feltételek szerint az adóraktár engedélyese a jövedéki termékeket üzleti tevékenysége során adófelfüggesztés keretében előállítja, feldolgozza, tárolja, átveszi vagy átadja;

c) *adóelfüggesztés*: olyan adózási rendszer, amelynek keretében a termékek előállítása, feldolgozása, birtokban tartása, átvétele vagy szállítása a jövedéki adó felfüggesztése mellett történik;

d) *bejegyzett kereskedő*: adóraktári engedély nélküli természetes vagy jogi személy, akit, illetve amelyet egy tagállam illetékes hatósága feljogosított, hogy üzleti tevékenysége során adófelfüggesztés mellett más tagállamból származó jövedéki termékeket átvegyen. Az ilyen kereskedő adófelfüggesztéssel nem tárolhat és nem adhat át adóköteles termékeket.

e) *nem bejegyzett kereskedő*: adóraktári engedély nélküli természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely jogosult, hogy üzleti tevékenysége során adófelfüggesztéssel alkalmanként egy másik tagállamból jövedéki termékeket vegyen át. Az ilyen kereskedő adófelfüggesztés mellett nem tárolhat és nem adhat át jövedéki termékeket. A nem bejegyzett kereskedőnek az áru átadása előtt biztosítékot kell nyújtania a rendeltetés szerinti tagállam adóhatóságának a jövedéki adó megfizetésére.

5. cikk

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett termékek jövedékiadókötelesek a Közösség 2. cikk meghatározása szerinti területen történő előállításukkor vagy az e területre történt importálásukkor.

„Jövedéki termék importálása”: a termék Közösség területére történő belépése, beleértve a 2. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett területekről vagy a Csatorna-szigetekről történő belépést is.

Ha azonban a terméket közösségi vámeljárással alá vonják a Közösség területére történő belépéskor, az importot akkor kell megtörténni, amikor az a közösségi vámeljárással alól kikerül.

(2) Nem érintve a vámügyekre vonatkozó nemzeti és közösségi rendelkezéseket, amikor harmadik országból származó vagy oda irányuló jövedéki termékek a szabadforgalomba bocsátástól eltérő közösségi vámeljárással állnak, illetve vámszabadterületen vagy vámszabad raktárban vannak, a rájuk vonatkozó jövedéki adót felfüggesztettnek kell tekinteni.

6. cikk

(1) A jövedéki adó a szabadforgalomba bocsátáskor vethető ki vagy olyan hiány megállapítása esetén, amely a 14. cikk (3) bekezdése értelmében jövedékiadó-köteles.

Jövedéki termékek szabadforgalomba bocsátása a következőket jelenti:

a) az adófelfüggesztési eljárásból való kilépés, ideértve a szabálytalan kilépést is;

b) termékek adófelfüggesztési eljárásán kívül történő előállítása, ideértve a szabálytalan előállítást is;

c) azon termékek bármilyen importálása, ideértve a szabálytalan importálást is, amelyek nem kerültek adófelfüggesztés alá.

(2) Az érvényesítendő jövedéki adó kivetésének feltétele és mértéke megegyezik az adó kivetésének időpontjában a szabadforgalomba bocsátás, illetve a hiány megállapításának helye szerinti tagállamban hatályban levő feltételekkel és mértékkel. A jövedéki adót az egyes tagállamok az általuk meghatározott eljárás szerint állapítják meg és szedik be azzal, hogy a tagállamok a nemzeti, illetve a más tagállamból származó termékre ugyanazon szabályozást alkalmazzák.

7. cikk

(1) Egy tagállamban már szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék esetén, amelyet egy másik tagállamban kereskedelmi célból tartanak, a jövedéki adót azon tagállamban vetik ki, amelyikben ezt a termékeket tartják.

(2) E célból, ha az egyik tagállamban a 6. cikk alapján már szabadforgalomba bocsátott terméket egy másik tagállamba szállítanak, szállítani szándékoznak vagy ott használnak fel egy önálló gazdasági tevékenységet végző kereskedő vagy egy közjogi intézmény céljaira, a 6. cikk sérelme nélkül a jövedéki adót e másik tagállamban kell felszámítani.

(3) Az összes körülménytől függően az adófizetési kötelezettség a szállítást végzőt vagy a szállítani szándékozott terméket birtokban tartót vagy a terméket a szabadforgalomba bocsátástól eltérő tagállamban felhasználásra átvévo személyt vagy az ügylet által érintett megfelelő kereskedőt vagy közjogi intézményt terheli.

(4) Az (1) bekezdésben említett termék a 18. cikk (1) bekezdésében említett okmány főbb adatait feltüntető kísérőokmány mellett mozog a különböző tagállamok területei között. Ezen okmány

formáját és tartalmát az ezen irányelv 24. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

(5) A (3) bekezdésben említett személynek, kereskedőnek vagy szervnek a következő követelményeknek kell megfelelnie:

- a) az áru feladása előtt nyilatkozatot tesz a rendeltetési hely szerinti tagállam adóhatóságai részére, és biztosítja a jövedéki adó megfizetését;
- b) a tagállam által meghatározott eljárás szerint megfizeti a rendeltetési hely szerinti tagállamban előírt jövedéki adót;
- c) hozzájárul bármely ellenőrzéshez, amely lehetővé teszi a rendeltetési hely szerinti tagállam adóigazgatása számára, hogy meggyőződjön a termék átvételéről és a terméket terhelő jövedéki adó megfizetéséről.

(6) Az (1) bekezdésben említett első tagállamban megfizetett jövedéki adó visszatérítésére a 22. cikk (3) bekezdése alapján kerül sor.

8. cikk

A magánszemélyek által saját használatra beszerzett és általuk elszállított termék esetében a belső piacot szabályozó alapelv alapján, a jövedéki adót a beszerzés helye szerinti tagállamban kell felszámítani.

9. cikk

(1) A 6., 7. és 8. cikk sérelme nélkül, a jövedéki adó kivethető, ha az egyik tagállamban szabadforgalomba bocsátott terméket egy másik tagállamban kereskedelmi célból tartják.

Ez esetben az adófizetési kötelezettséget azon tagállamban kell teljesíteni, amelyik területén a termékek találhatók, és az fizeti meg, aki a termékeket birtokban tartja.

(2) Annak megállapítására, hogy a 8. cikkben említett termékeket kereskedelmi célra szánták-e, a tagállamok többek között a következőket veszik számba:

- a termékek birtokban tartójának kereskedelmi státusza és a birtokban tartás oka,
- a termékek birtokban tartásának helye vagy adott esetben a szállítási módja,
- a termékekkel kapcsolatos minden okmány,
- a termékek jellege,
- a termék mennyisége.

Az első albekezdés 5. francia bekezdésének alkalmazásában – kizárólag egyfajta bizonyítékként – a tagállamok irányadó szinteket állapíthatnak meg. Az irányadó szintek nem lehetnek alacsonyabbak a következőknél:

a) <i>Dohánytermékek</i>	
cigaretta	800 db
szivarka (egyenként 3 g-nál kisebb súlyú szivar)	400 db
szivar	200 db
fogyasztási dohány	1,0 kg
b) <i>Alkoholtartalmú italok</i>	
égetett szesz	10 l
köztes alkoholtermék	20 l
bor (beleértve legfeljebb 60 l habzó bort)	90 l
sör	110 l

1977. június 30-ig Írország számára eltérő irányadó szintek alkalmazása is engedélyezett, amelyek mértéke nem lehet kevesebb, mint 45 liter a bor esetében (ideértve legfeljebb 30 l habzó bort) és 55 liter a sör esetében.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek akként is, hogy egy másik tagállamban szabadforgalomba bocsátott ásványolajtermék megszerzése esetén a jövedéki adót a fogyasztás szerinti tagállamban lehet felszámítani, ha az ilyen termék szállítása magánszemélyek által vagy az ő megbízásukból végzett szállítások esetében a szokásostól eltérő módon történik. Szokásostól eltérő szállításnak minősül üzemanyag esetében a járművek üzemanyagtartályán vagy megfelelő tartaléküzemanyag-szállító kannán kívüli, illetve a folyékony fűtőanyagok esetében a hivatásos kereskedők számára végzett tartálykocsis szállítástól eltérő más szállítási mód.

10. cikk

(1) A rendeltetési hely szerinti tagállamban kell jövedéki adót fizetni az olyan jövedéki termék esetében, amelyet nem az adóraktári engedéllyel rendelkező személy vagy nem a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő szerzett be, és amelyet az eladó vagy képviselője közvetlenül vagy közvetetten ad át vagy szállít. E cikk alkalmazásában „rendeltetési hely szerinti tagállam” azon tagállam, ahova a szállítmány vagy a küldemény (végcélként) megérkezik.

(2) Ennek alapján a jövedéki adót felszámíthatóvá teszi a rendeltetési hely szerinti tagállamban az egyik tagállamban szabadforgalomba bocsátott termékek feladása és az, hogy az eladó közvetlenül vagy képviselője által közvetetten jövedéki terméket küldött vagy szállított az (1) bekezdésben említett egy másik tagállamban illetőséggel bíró személy részére.

(3) A rendeltetési hely szerinti tagállamban a jövedéki adót a kézbesítéskor az eladónak kell megfizetnie. A tagállamok azonban olyan rendelkezéseket is elfogadhatnak, amik kikötik, hogy a jövedéki adót egy adóképviseelő fizesse meg, aki nem lehet azonos a termék címzettjével. Az ilyen adóképviseelőnek a rendeltetés helye szerinti tagállamban kell illetőséggel rendelkeznie és e tagállam adóhatóságai által elismertnek kell lennie.

Az eladó illetősége szerinti tagállam biztosítja, hogy az eladó megfelel a következő követelményeknek:

- garantálja a termék feladása előtt a jövedéki adó megfizetését a tagállam által meghatározott feltételek szerint, és biztosítja, hogy a jövedéki adót a termék megérkezését követően megfizessék,
- nyilvántartást vezet a szállításokról.

(4) A (2) bekezdésben említett esetben az első tagállamban megfizetett jövedéki adó visszatérítésére a 22. cikk (4) bekezdése alapján kerül sor.

(5) A Közösség jogára figyelemmel a tagállamok különös szabályokat állapíthatnak meg a rendelkezés olyan jövedéki termékekre történő alkalmazása tárgyában, amelyekre a Szerződéssel összhangban lévő különleges nemzeti elosztási szabályok vonatkoznak.

II. CÍM

Előállítás, feldolgozás és birtokban tartás

11. cikk

(1) Ezen irányelv rendelkezéseire figyelemmel, a tagállamok meghatározzák a jövedéki termékek előállítására, feldolgozására és birtokban tartására vonatkozó szabályait.

(2) A jövedéki termék előállítása, feldolgozása és birtokban tartása az adó megfizetéséig adóraktárban történik.

12. cikk

A adóraktárak létesítése és működése a tagállamok illetékes hatóságainak engedélyével történik.

13. cikk

Az adóraktár engedélyesének a következő követelményeket kell teljesítenie:

- a) szükség esetén biztosítékot nyújt a termék előállítására, feldolgozására és birtokban tartására, valamint kötelező biztosítékot nyújt a szállításra, amelynek feltételeit az adóraktár engedélyezése szerinti tagállam adóhatóságai állapítják meg;
- b) megfelel az adóraktár fekvése szerinti tagállam adóhatóságai által megállapított követelményeknek;
- c) minden egyes raktár esetében nyilvántartást vezet a készletről és a termékszállításról;

d) a terméket kérelemre bemutatja;

e) hozzájárul az ellenőrzéshez és a raktárkészlet ellenőrzéséhez.

A követelményeknek tiszteletben kell tartaniuk a nemzeti és a Közösségen belüli ügyletek közötti megkülönböztetésmentesség elvét.

14. cikk

(1) Az adóraktár engedélyesei mentesülnek az adó alól az olyan veszteségek tekintetében, amelyek az adófelfüggesztés keretében váratlan esemény vagy elháríthatatlan külső ok miatt következtek be, és amelyeket az érintett tagállam meghatalmazott képviselője állapított meg. Az adófelfüggesztés keretében mentesítést kapnak továbbá a termék természetéből adódóan az olyan veszteségek tekintetében, amelyek az előállítás és feldolgozás, tárolás és fuvarozás során következtek be. A mentesítések megadására vonatkozó feltételeket a tagállamok állapítják meg. A mentesítések azonosan vonatkoznak a 16. cikk szerinti kereskedőkre is a termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása során.

(2) A jövedéki termék Közösségen belül adófelfüggesztéssel történő szállítása közben bekövetkező, az (1) bekezdésben említett veszteségeket a rendeltetés helye szerinti tagállam szabályai szerint kell megállapítani.

(3) A 20. cikk sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett veszteségeken kívüli, az illetékes hatóságok által megfelelően megállapított, a bekövetkezett hiányokra és azon veszteségekre vonatkozó adót, amelyek esetében nem adták meg az (1) bekezdésben említett mentesítést, az érintett tagállamban a veszteség vagy szükség esetén a hiány regisztrálásának idején alkalmazandó mértékek szerint kell megfizetni.

III. CÍM

Az áruk mozgása

15. cikk

(1) Az 5. cikk (2) bekezdése, a 16. cikk és a 19. cikk (4) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, a jövedéki termékek adófelfüggesztés mellett történő mozgása az adóraktárak között valószínűleg.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai által a 13. cikk szerint engedélyezett adóraktárosokat úgy kell tekinteni, hogy engedélyük mind a nemzeti, mind a Közösségen belüli szállításra vonatkozik.

(3) A Közösségen belüli szállítással együtt járó kockázatot a 13. cikk rendelkezései alapján a feladó adóraktár engedélyese által nyújtott biztosíték, vagy amennyiben az szükséges, a feladót és a

fuvarozót együttesen és egyetemlegesen kötelező biztosíték fedezi. Adott esetben a tagállamok a címzettől is követelhetnek biztosítékot.

A biztosítékre vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok határozzák meg. A biztosítéknak a Közösségen belül mindenütt érvényesnek kell lennie.

(4) A 20. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a feladó adóraktár engedélyese, valamint, amennyiben felelőssége fennáll, a fuvarozó csak azon esetben mentesül az adó alól, ha elsődlegesen a 18. cikkben említett termékkísérő-okmánnyal a 19. cikkben meghatározott feltételek mellett bizonyítja, hogy a címzett átvette a részére szállított terméket.

16. cikk

(1) A 15. cikk (1) bekezdése ellenére a címzett lehet adóraktári engedély nélküli hivatásos kereskedő is. E kereskedő üzleti tevékenysége során más tagállamból származó jövedéki terméket adófelfüggesztés keretében vehet át. Azonban adófelfüggesztés mellett nem tarthat, és nem adhat tovább ilyen terméket.

A közösségi jogra figyelemmel a tagállamok különös szabályokat állapíthatnak meg e rendelkezés olyan jövedéki termékekre történő alkalmazására vonatkozóan, amelyeket a Szerződéssel összhangban lévő különleges nemzeti elosztási rendelkezések szabályoznak.

(2) A fent említett kereskedő a termék átvételét megelőzően kérheti tagállamának adóhatóságától a bejegyzést.

A bejegyzett kereskedőnek a következő követelményeket kell teljesítenie:

- a) a kereskedő tagállamának adóhatósága által meghatározott feltételek mellett – az adóraktár engedélyese, valamint adott esetben a fuvarozó felelősségét meghatározó 15. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül – biztosítékot nyújt a jövedéki adó megfizetésére;
- b) nyilvántartást vezet a termékszállításokról;
- c) a terméket kérelemre bemutatja;
- d) hozzájárul minden ellenőrzéshez és a raktárkészlet ellenőrzéséhez.

Az ilyen típusú kereskedők esetében a jövedéki adó az áruk átvételkor számítható fel és az egyes tagállamok által meghatározott eljárás szerint kell megfizetni.

(3) Amennyiben a fenti (1) bekezdésben említett kereskedőt a tagállamának adóhatósága nem jegyezte be, akkor a következő követelményeket kell teljesítenie:

- a) az áru feladása előtt nyilatkozatot tesz a rendeltetési hely szerinti tagállam adóhatóságának és – az adóraktár engedélyese és adott esetben a fuvarozó felelősségét meghatározó 15. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül – biztosítékot nyújt a jövedéki adó megfizetésére;
- b) a termék átvételkor a rendeltetési hely szerinti tagállam által meghatározott eljárás szerint megfizeti e tagállam jövedéki adóját;
- c) hozzájárul mindenfajta ellenőrzéshez, amely lehetővé teszi a rendeltetési hely szerinti tagállam igazgatása számára, hogy meggyőződjön, a termékeket valóban átvették és a rá vonatkozó jövedéki adót megfizették.

(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a jövedéki termékek adófelfüggesztés melletti szállítására.

17. cikk

A feladó adóraktár engedélyese egy adóképviselet nevezhet ki. Ezen adóképviseletnek a rendeltetési hely szerinti tagállamban kell illetőséggel rendelkeznie és e tagállam adóhatóságának kell bejegyeznie. Az adóképviseletnek az adóraktári engedély nélküli címzett helyett és annak helyében a következő követelményeket kell teljesítenie:

- a) az adóraktár engedélyese és adott esetben a fuvarozó felelősségét meghatározó 15. cikk (4) bekezdésnek sérelme nélkül a rendeltetési hely szerinti tagállam által meghatározott feltételek szerint biztosítékot nyújt a jövedéki adó megfizetésére,
- b) a rendeltetési hely szerinti tagállam által meghatározott eljárás szerint megfizeti e tagállamnak a jövedéki adóját;
- c) nyilvántartást vezet a termékszállításokról, és tájékoztatja a rendeltetési hely szerinti tagállam hatóságait a termék átvételének helyéről.

18. cikk

(1) A számítógépes eljárások lehetséges használata ellenére, a tagállamok között adófelfüggesztés mellett szállított jövedéki termékeket a feladó által kiállított okmány kíséri. Ez vagy egy adminisztratív, vagy egy kereskedelmi okmány. Az okmány formáját és tartalmát az ezen irányelv 24. cikkében meghatározott eljárással összhangban állapítják meg.

(2) A termékek azonosítása és az ellenőrzések lefolytatása érdekében az (1) bekezdésben említett okmányon a csomagokat megcímezzük és a termékeket megjelöljük. Szükség esetén a csomagokat vagy az egyes konténereket a feladó lepecsételi, amennyiben

a konténerek szállítási eszközét az indulási hely szerinti tagállam lepecsételésre megfelelőnek találja.

(3) Azon esetekben, amikor a címzett nem egy adóraktár engedélyese vagy nem egy bejegyzett kereskedő – a 17. cikk ellenére – a fenti (1) bekezdésben említett dokumentumhoz egy olyan okmányt kell csatolni, amely igazolja, hogy a jövedéki adót a rendeltetési hely szerinti tagállamban megfizették, vagy azt hogy az adó beszedésére alkalmazott egyéb eljárás megfelel a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghatározott feltételeknek.

Az okmánynak tartalmaznia kell

- a rendeltetési hely szerinti tagállam adóhatóságai érintett hivatalának címét,
- az adó megfizetésének vagy a fizetésre adott biztosíték említett hivatal általi elfogadásának dátumát és hivatkozását.

(4) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni, ha a jövedéki terméket az 5. cikk (2) bekezdésében említett feltételek szerint szállítják.

(5) A 3. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok fenntarthatják a jövedéki termékek gyártásához vagy elkészítéséhez felhasznált alapanyagok szállítására és birtokban tartására vonatkozó szabályait.

19. cikk

(1) A 18. cikkben meghatározott okmánnyal vagy az okmányra való hivatkozással elküldött vagy átvett szállítmányok kereskedőinek értesíteniük kell a tagállam adóhatóságait. Az okmányt négy példányban kell elkészíteni:

- egy példány a feladónak,
- egy példány a címzetté,
- egy példányt visszaküldenek a feladónak teljesítési elismervényként,
- egy példány a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságáé.

Az egyes elküldés szerinti tagállamok illetékes hatóságai biztosíthatnak az okmányból egy további példányt az indulás szerinti tagállam illetékes hatóságai számára.

A rendeltetés szerinti tagállamok kiköthetik, hogy a teljesítés elismerésére a feladónak visszaküldött példányt a nemzeti hatóságoknak igazolniuk kell vagy hárítással kell ellátniuk. A rendelkezést

alkalmazó tagállamok értesítik erről a Bizottságot, amely tájékoztatja erről a többi tagállamot.

A rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságának küldött példánnyal kapcsolatos eljárást a 24. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadják el.

(2) Amennyiben a jövedéki termék adófelfüggesztés keretében egy adóraktár engedélyeséhez, illetve egy bejegyzett vagy nem bejegyzett kereskedőhöz kerül, a kísérő adminisztratív vagy kereskedelmi okmány egy példányát megfelelően kitöltve a címzett a teljesítés elismerésére legkésőbb az átvétel hónapja utáni 15 napon belül visszaküldi a feladónak.

A visszaküldendő példánynak a teljesítés elismeréséhez a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a címzett adóhatóságának hivatali címe;
- b) az áruk átvételének ideje és helye;
- c) az átvett áruk leírása annak ellenőrzése érdekében, hogy a szállítmány megfelel-e az okmányon feltüntetett adatoknak. Ha igen, rá kell írni a „szállítmány ellenőrizve” megjegyzést;
- d) amennyiben szükséges, a rendeltetési hely szerinti, a sorszámozást alkalmazó tagállam illetékes hatóságai által kiadott hivatkozási vagy nyilvántartási szám, és/vagy a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságainak ellenjegyzése, ha az a tagállam kiköti, hogy a visszaküldött példányt hatóságainak igazolniuk kell és hárítással el kell látniuk;
- e) a címzett cégszerű aláírása.

(3) A 4. cikk c) pontja szerint meghatározott adófelfüggesztés úgy zárul le, hogy a jövedéki terméket az 5. cikk (2) bekezdésében említett rendelkezések alá helyezik, és az ott említett feltételekre figyelemmel, miután a feladó átvette a visszaküldött adminisztratív kísérőokmány vagy kereskedelmi okmány egy megfelelően kitöltött példányát, amelyben fel kell tüntetni, hogy a termék az 5. cikk (2) bekezdésében említett eljárások alá került.

(4) Amennyiben a 4. cikk c) pontja szerinti adófelfüggesztéssel szállított jövedéki terméket exportálják, e felfüggesztés lezárulaként a Közösségből való kiléptetéskor eljáró vámhivatal tanúsítványt állít ki, amely igazolja, hogy a termék valóban elhagyta a Közösséget. E hivatalnak vissza kell küldenie a feladó részére a kísérőokmány igazolással ellátott, feladót illető példányát.

(5) Amennyiben a felfüggesztés nem zárul le, a feladó értesíti a tagállamának adóhatóságait az általuk meghatározott határidőn belül. A határidő azonban nem haladhatja meg az áruk elküldésétől számított három hónapot.

(6) A tagállamok együttműködnek a szűrőpróbaszerű ellenőrzések bevezetésében, amelyeket szükség szerint számítógépes eljárással hajtanak végre.

20. cikk

(1) Amennyiben a termék szállítása közben a jövedéki adó kivételével járó jogszabálysértés vagy egyéb szabálytalanság történik, a jövedéki adót azon tagállamban kell megfizetni, ahol a jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot elkövették, és a büntetőjogi eljárás lehetőségének sérelme nélkül azon természetes vagy jogi személy fizeti meg, aki, illetve amely a 15. cikk (3) bekezdése alapján biztosítékot nyújt a jövedéki adó megfizetésére.

Ha a jövedéki adót nem a feladás szerinti tagállam szedi be, az adót beszedő tagállamnak tájékoztatnia kell a feladás szerinti ország illetékes hatóságait.

(2) Amennyiben a szállítás során jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot észlelnek anélkül, hogy annak elkövetési helyét meg lehetne állapítani, úgy kell tekinteni, mint amelyet az észlelés tagállamában követtek el.

(3) A 6. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, amikor a jövedéki termék nem érkezik meg rendeltetési helyére, és nem lehet megállapítani a jogszabálysértés vagy egyéb szabálytalanság elkövetésének a helyét, úgy kell tekinteni, hogy a jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot a feladás helye szerinti tagállamban követték el, amely beszedi a jövedéki adót az áru feladásakor hatályos adómértékkel, kivéve ha négy hónapon belül az illetékes hatóságok megállapítják az ügylet szabályszerűségét vagy a jogszabálysértés vagy egyéb szabálytalanság tényleges elkövetési helyét.

(4) Amennyiben a kísérőokmány kiállításától számított három év eltelte előtt megállapításra kerül, hogy melyik tagállamban követték el ténylegesen a jogszabálysértést vagy egyéb szabálytalanságot, ez a tagállam jogosult beszedni a jövedéki adót az áru feladásakor esedékes mértékben. Ebben az esetben, amint a beszedés ténye bizonyítottá vált, az eredetileg kivetett jövedéki adó visszatérítésre kerül.

21. cikk

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok megkövetelhetik, hogy a területükön szabadforgalomba bocsátott termékek adóügyi célokból adózási vagy nemzeti azonosító jelet viseljenek.

(2) Bármely tagállam, amely az (1) bekezdés szerinti adózási vagy nemzeti azonosító jel használatát megköveteli, köteles azokat

rendelkezésre bocsátani a többi tagállam adóraktár engedélyesei számára. Az egyes tagállamok azonban előírhatják, hogy az adójelzések legyenek hozzáférhetőek a tagállam adóhatóságai által engedélyezett adóképviseelő számára is.

A tagállamok biztosítják, hogy a jelzésekkel kapcsolatos eljárások ne jelentsenek akadályt a jövedéki termékek szabad mozgása előtt.

(3) Az (1) bekezdés értelmében az adózási vagy azonosító jelek a kiadásuk szerinti tagállamban érvényesek.

Elképzelhető azonban e jelzések tagállamok közötti kölcsönös elismerése.

(4) Írországból az ásványolajok csak akkor tárolhatók, szállíthatók vagy használhatók fel az engedélyes árú üzemanyagot engedéllyel használó járművek tartályain kívül, ha azok megfelelnek az ország ellenőrzési és jelzési követelményeinek.

(5) Egy tagállam (1) bekezdés szerinti adózási vagy nemzeti azonosító jelét hordozó és az adott tagállamban értékesíteni szándékozott termékek Közösségen belüli mozgása, egy másik tagállam területén belül a 18. cikk (1) és (3) bekezdésében említett kísérőokmány alkalmazása során, vagy adott esetben az 5. cikk (2) bekezdése szerint történik.

IV. CÍM

Adóvisszatérítés

22. cikk

(1) A megfelelő esetekben a szabadforgalomba bocsátott jövedéki termék jövedéki adója a kereskedő üzletvitelének során tett kérelmére a forgalomba bocsátás szerinti tagállam adóhatóságai által visszatéríthető, ha abban a tagállamban nem szándékozzák azokat elfogyasztani.

A tagállamok azonban elutasíthatják a visszatérítési kérelmet, ha az teljes mértékben nem felel meg az általuk meghatározott feltételeknek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) az áru elküldése előtt a feladónak visszatérítési kérelmet kell benyújtania a tagállama illetékes hatóságaihoz, és bizonyítani kell, hogy a jövedéki adót megfizették. Az illetékes hatóságok azonban nem utasíthatják el a visszatérítést kizárólag azon az

alapon, hogy olyan, általuk kiadott dokumentumot nem mutattak be, amely a kezdeti fizetés megtörténtét igazolja;

V. CÍM

Mentességek

b) az a) pontban említett áruk szállítása a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott okmány szerint történik;

23. cikk

c) a feladó bemutatja a tagállama illetékes hatóságainak a b) pontban említett okmány címzett által megfelelően kitöltött példányát, amelyet vagy egy olyan okmánynak kell kísérnie, amely igazolja a jövedéki adó biztosítását a fogyasztás szerinti tagállamban vagy olyanak, amely tartalmazza a következő adatokat:

(1) A jövedéki termékek mentesülnek a jövedéki adó megfizetése alól, amennyiben a következő célokra szánják őket:

- a rendeltetés szerinti tagállam adóhatóságai érintett hivatalának címe,
- a nyilatkozat e hivatal általi elfogadásának dátuma e nyilatkozat hivatkozási vagy iktatási számával együtt;
- d) egy tagállamban szabadforgalomba bocsátott és ennél fogva a tagállam adózási vagy nemzeti azonosító jelét viselő jövedéki termékek után a jövedéki adó visszatérítésének jogosultsága fennáll, feltéve ha a kibocsátó tagállam adóhatóságai megállapították, hogy az ilyen jelzéseket megsemmisítették.

- diplomáciai vagy konzuli viszonylatban történő szállítás,
- a fogadó tagállam közhatalosai által ilyenként elismert nemzetközi szervezetek vagy azok tagjai számára, az ilyen szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményeken vagy a központi irodai megállapodásokon belül és az ott lefektetett feltételek szerint,
- az Észak-atlanti Szerződésben részes és a jövedéki adó kivételének helyétől különböző bármely tagállam fegyveres erői számára történő szállítás, valamint a 90/640/EGK határozat ⁽¹⁾ 1. cikkében említett fegyveres erők számára, ezen erők általi használatra, az őket kísérő polgári személyzet számára, vagy az azok étkezdéiben vagy kávézóiban történő felhasználásra,
- a nem tagállamokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kötött megállapodások szerint történő felhasználás esetén, feltéve ha az ilyen megállapodás a hozzáadottérték-adó alóli mentesség szempontjából lehetséges vagy megengedett.

(3) A 7. cikkben említett esetekben az áru feladása szerinti tagállam csak akkor köteles visszatéríteni a megfizetett jövedéki adót, ha azt a 7. cikk (5) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban a rendeltetési hely szerinti tagállamban korábban már befizették.

E mentességekre az egységes adószabályok elfogadásáig a fogadó tagállam által meghatározott feltételek és korlátozások vonatkoznak. A mentességre való jogosultságot a jövedéki adó visszatérítésére vonatkozó eljárással összhangban lehet megadni.

A tagállamok azonban elutasíthatják a visszatérítési kérelmet, ha az teljes mértékben nem felel meg az általuk meghatározott feltételeknek.

(4) A 10. cikkben említett esetekben az áru feladása szerinti tagállam az eladó kérelmére visszatéríti a megfizetett jövedéki adót, amennyiben az eladó a 10. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően járt el.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatára hozott egyhangú döntésével feljogosíthat bármely tagállamot, hogy jövedéki adó alóli mentességet tartalmazó megállapodást kössön egy harmadik országgal vagy egy nemzetközi szervezettel.

A tagállamok azonban elutasíthatják a visszatérítési kérelmet, ha az teljes mértékben nem felel meg az általuk meghatározott feltételeknek.

Amennyiben az eladó rendelkezik adóraktári engedéllyel, a tagállamok egyszerűsített visszatérítési eljárásról is rendelkezhetnek.

Az ilyen megállapodást megkötni kívánó állam értesíti a Bizottságot az üggyel és biztosítja az összes szükséges háttérinformációt. A Bizottság egy hónapon belül tájékoztatja a többi tagállamot. A Tanács döntését akkor kell elfogadottnak tekinteni, ha a többi tagállam tájékoztatását követő két hónapon belül az ügy nem kerül a Tanács elé.

(5) Az egyes tagállamok adóhatóságai meghatározzák a területükön történő visszatérítéshez szükséges ellenőrzési eljárásokat és módszereket. A tagállamok biztosítják, hogy a visszatérített jövedéki adó ne haladja meg a ténylegesen befizetett összeget.

⁽¹⁾ HL L 349., 1990.12.13., 19. o.

(3) 1992. december 31-én a következő irányelvek jövedéki adóra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya szűnik meg:

- 74/651/EGK irányelv ⁽¹⁾
- 83/183/EGK irányelv ⁽²⁾
- 68/297/EGK irányelv ⁽³⁾

(4) A tagállamok vonatkozásában 1992. december 31-én megszűnnek a 69/169/EGK irányelv ⁽⁴⁾ jövedéki adót érintő rendelkezései.

(5) Amíg a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúan nem fogad el közösségi rendelkezéseket a hajók és légi járművek ellátásával kapcsolatban, a tagállamok fenntarthatják a tárgyban hozott nemzeti rendelkezéseiket.

(4) a) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el, kivéve ha a Tanács egyszerű többséggel az intézkedések ellen döntött.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedések mellett a bizottság az elnök kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérésére megvizsgálja az ügyet a jövedéki adóra vonatkozó közösségi rendelkezések alkalmazása tárgyában, kivéve az ezen irányelv 30. cikkében említetteket.

25. cikk

A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják és értékelik a jövedéki adóval kapcsolatos közösségi rendelkezések alkalmazását.

VI. CÍM

Jövedékiadó-bizottság

24. cikk

(1) A Bizottságot a Jövedékiadó-bizottság (továbbiakban: bizottság) segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, elnöke pedig a Bizottság képviselője. A bizottság megállapítja a működési szabályzatát.

(2) A bizottság a 7., 18. és 19. cikk alkalmazásához szükséges intézkedéseket a (3) és (4) bekezdésben meghatározott eljárásoknak megfelelően hozza meg.

(3) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnök által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében előírt többséggel kell meghozni. Az elnök nem szavazhat.

VII. CÍM

Záró rendelkezések

26. cikk

(1) A 8. cikk sérelme nélkül, 1996. december 31-ig és a 77/388/EGK irányelv ⁽⁵⁾ 281. cikkében meghatározottakhoz hasonló áttekintési mechanizmus alapján Dánia a jövedéki adók mértékeinek közelítésével kapcsolatos általános keretben engedélyt kapott a (2) és (3) bekezdésben meghatározott, az égetett szeszekre és dohánygyártmányokra vonatkozó különös rendelkezések alkalmazására.

(2) Dánia engedélyt kap a következő mennyiségi korlátozások alkalmazására:

⁽¹⁾ HL L 354., 1974.12.30., 6. o. A legutóbb a 88/663/EGK irányelvvel (HL 382., 1988.12.31., 40. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 105., 1983.4.23., 64. o. A legutóbb a 89/604/EGK irányelvvel (HL L 348., 1989.11.29., 28. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 175., 1968.7.25., 15. o. A legutóbb a 85/347/EGK irányelvvel (HL L 183., 1985.7.16., 22. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 135., 1969.6.4., 6. o. A legutóbb a 91/191/EGK irányelvvel (HL L 94., 1991.4.16., 24. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb 90/640/EGK irányelvvel (HL L 349., 1990.12.13., 19. o.) módosított irányelv.

– a Dániába belépő magánutazókra kiterjed az 1992. december 31-én hatályos kedvezmény a cigarettákra, a szivarkákra, a fogyasztási dohányra és az égetett szesze vonatkozóan,

– az 1992. december 31-én hatályos időszaknál rövidebb időre Dánián kívül tartózkodó, Dániában honos utazókra kiterjed az 1992. december 31-én Dániában a cigarettákra és égetett szeszekre vonatkozó kedvezmény.

(3) Dánia beszedheti a jövedéki adót és elvégezheti a cigarettákra, szivarkákra, fogyasztási dohányra és égetett szesze vonatkozó szükséges ellenőrzéseket.

(4) A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúan határoz a jövedéki adók mértékének közelítéséről és a versenytorzulás kockázatának fényében döntést hoz e cikk módosításáról, vagy adott esetben, e cikk rendelkezései időtartamának korlátozásáról.

27. cikk

1997. január 1-je előtt a Tanács a Bizottság jelentése alapján egyhangú határozattal újra megvizsgálja a 7., 8., 9. és 10. cikk rendelkezéseit, és a Bizottság javaslatára, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően elfogadja a szükséges módosításokat.

28. cikk

A következő rendelkezéseket kell alkalmazni az 1999. június 30-ig tartó időszakra:

(1) A tagállamok mentesítést adhatnak a vámmentes üzletben értékesített olyan termékekre, amelyeket a Közösségen belüli légi járatokon vagy tengeri hajóutakon a másik tagállamba utazók a személyi poggyászukban magukkal vihetnek.

E rendelkezés alkalmazásában:

a) „vámmentes üzlet”: azon intézmény, amely egy repülőtér vagy kikötő területén működik, és a 28. cikk (3) bekezdése értelmében megfelel az illetékes hatóságok által meghatározott követelményeknek;

b) „másik tagállamba utazó”: azon útlevelet birtokló légi vagy tengeri utazó, aki kijelenti, hogy közvetlen célja egy másik tagállam repülőtere vagy kikötője;

c) „Közösségen belüli légi járat vagy tengeri hajóút”: azon légi vagy tengeri út, amely egy tagállamból indul és tényleges érkezési helye egy másik tagállamban található.

A Közösségen belüli utazás során a légi jármű vagy hajó fedélzetén kapható termékeket ugyanúgy tekintik, mint a vámmentes üzletben kaphatókat.

Ez a mentesség a Csatorna-alagút két végállomásán található vámmentes üzletekben kapható termékekre is vonatkozik a két végállomás közötti utazásra szóló érvényes útiokmánnyal rendelkező utasok számára.

(2) A Közösség és harmadik országok közötti utazók tekintetében az (1) bekezdésben biztosított mentesség csak olyan termékekre vonatkozik, amelyek mennyisége személyenként és utazásonként nem haladja meg a hatályos közösségi rendelkezésekben megállapított határértéket.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e cikkben biztosított mentességet helyesen és következetesen alkalmazzák, és hogy megelőzzék azok esetleges kijátszását, megkerülését vagy megsértését.

29. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik a kisüzemi bortermelőket a II. és a III. cím, valamint a szállításra és ellenőrzésre vonatkozó egyéb követelmények alól. Amennyiben ezek a kistermelők maguk végzik el a Közösségen belüli ügyleteket, tájékoztatják az érintett hatóságokat és megfelelnek a Bizottság 1989. április 10-i 986/89 rendeletében ⁽¹⁾ meghatározott követelményeknek, különösen a kifelé irányuló termékek és a kísérőokmányok tekintetében.

„Kisüzemi bortermelők”: azok a személyek, akik évi átlagban kevesebb, mint 1 000 hl bort termelnek.

(2) A címzett az (1) bekezdésben említett okmány segítségével vagy az erre való utalással értesíti a borszállítmányok fogadásáról a rendeltetési hely szerinti tagállam adóhatóságait.

(3) A tagállamok kétoldalú alapon meghozzák a szükséges intézkedéseket a szűrőpróbaszerű ellenőrzések bevezetése érdekében, amelyek szükség szerint számítógépes eljárással is végrehajthatók.

⁽¹⁾ HL L 106., 1998.4.18., 1. o. A legutóbb a 592/91/EGK rendelettel (HL L 66., 1991.3.13., 13. o.) módosított rendelet.

30. cikk

A 77/799/EKG irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím a következőkre változik:

„A Tanács 1977. december 19-i irányelve a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról”

2. Az 1. cikkben:

a) Az (1) bekezdés a következőkre változik:

„(1) Ezen irányelvvel összhangban a tagállamok illetékes hatóságai kicserélnék egymással minden olyan információt, amely lehetővé teheti számukra a jövedelem- és tőkeadók pontos megállapítását, illetve a következő közvetett adók megállapításával kapcsolatos valamennyi információt:

- hozzáadottérték-adó,
- az ásványolajok jövedéki adója,
- az alkohol és alkoholtartalmú italok jövedéki adója,
- a dohánygyártmányok jövedéki adója.”

b) Az (5) bekezdés Dánia, Görögország, az Egyesült Királyság és Portugália vonatkozásában a következőkre változik:

Dániában:

- Skattenministeren vagy meghatalmazott képviselője,

Görögországban:

- Υπουργός Οικονομικών vagy meghatalmazott képviselője,

az Egyesült Királyságban:

- A Commissioners of Customs and Excise vagy meghatalmazott képviselője a hozzáadottérték-adóhoz és jövedéki adóhoz szükséges információ tekintetében,

- A Commissioners of Ireland Revenue vagy meghatalmazott képviselője minden egyéb információ tekintetében,

Portugáliában:

- O Ministro das Finanças vagy meghatalmazott képviselője.

31. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, melyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1993. január 1-jén megfeleljenek.

tekintettel azonban a 9. cikk (3) bekezdésére, a Dán Királyság jogosult legkésőbb 1993. január 1-jén bevezetni a rendelkezésnek megfelelő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a legfontosabb előírásait, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

32. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1992. február 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

Vitor MARTINS